

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 13.7.2009
KOM(2009) 362 endelig

2009/0099 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om ændring af direktiv 2006/49/EF og 2006/49/EF for så vidt angår kapitalkrav
vedrørende handelsbeholdningen og gensecuritisationer og tilsyn med
aflønningspolitikker**

SEC(2009) 974 final

SEC(2009) 975 final

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

I juni 2006 blev der på grundlag det ændrede internationale regelsæt om kapital ("Basel II") vedtaget et nyt regelsæt om kapitalkrav i form af kapitalkravsdirektivet. Det omfatter direktiv 2006/48/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (omarbejdning) og direktiv 2006/49/EF om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag (omarbejdning).

Der er bred enighed om, at det er nødvendigt med flere reformer for at tackle de svagheder ved regelsættet om kapital og ved finansieringsinstitutters risikostyring, som bidrog til turbulensen på de globale finansmarkeder. Som led i sit svar på den finansielle krise gav Kommissionen i november 2008 en højniveaugruppe med Jacques de Larosière som formand mandat til at foreslå anbefalinger til, hvordan europæisk tilsyn og regulering på det finansielle område kan ændres. Gruppens 31 anbefalinger¹ er et omfattende sæt forslag til forbedring af regulering og tilsyn på det finansielle område. For så vidt angår aflønningsstrukturer, henstilles der i Larosière-rapporten til, at lønincitamentet afpasses bedre efter aktionærernes interesser og rentabiliteten på lang sigt ved at lade aflønningsordningerne i den finansielle sektor bygge på princippet om, at bonusser bør afspejle faktiske resultater, og at de ikke bør være garanteret, samt at vurderingen af bonusser bør foregå inden for en flerårig ramme, og at udbetalingen af bonusser bør spredes ud over denne periode².

Med udgangspunkt i gruppens anbefalinger præsenterede Kommissionen i sin meddelelse "Fremdrift i den europæiske genopretning" til Det Europæiske Råd på forårsmødet den 4. marts 2009³ et ambitiøst program for reform af finansielle tjenesteydelser. Nærværende forslag er en af de adskillige foranstaltninger, som Kommissionen allerede har truffet med henblik på at gennemføre nævnte program.

I meddelelsen hedder det, at et forslag til revision af kapitalkravsdirektivet, som skal fremsættes af Kommissionen senest i juni 2009, vil:

- omfatte bestemmelser, der skal stramme kapitalkravene i forbindelse med aktiver, som bankerne har i deres handelsbeholdninger med henblik på kortfristet gensalg
- øge kapitalkravene i forbindelse med komplekse securitisationer, både i bank- og i handelsbeholdningerne, og
- give tilsynsmyndighederne mulighed til at indføre "kapitalsanktioner" over for finansielle institutioner, hvis aflønningspolitikker viser sig at skabe uacceptable risici.

G20-lederne blev også enige om lignende målsætninger på mødet i London den 2. april 2009. Ifølge erklæringen om styrkelse af det finansielle system⁴ er der enighed om, at der skal træffes foranstaltninger, når opsvinget er sikret, med henblik på opnå bedre og mere kapital i banksystemet og større sammenhæng på internationalt plan, samt om at tilslutte sig og gennemføre Financial Stability Forums ("FSF") principper om aflønning og godtgørelser og støtte bæredygtige aflønningsordninger⁵.

¹ http://ec.europa.eu/internal_market/finances/docs/de_larosiere_report_en.pdf.

² Anbefaling nr. 11.

³ http://ec.europa.eu/commission_barroso/president/pdf/press_20090304_en.pdf.

⁴ http://www.g20.org/Documents/Fin_Deps_Fin_Reg_Annex_020409_-_1615_final.pdf.

⁵ De europæiske ledere tilsluttede sig disse foranstaltninger på Det Europæiske Råds møde den 19.-20. marts, 2009.

Samme dag offentliggjorde FSF en rapport vedrørende behandling af konjunkturforstærkende forhold i det finansielle system (Addressing Procyclicality in the Financial System) og en rapport vedrørende principper om forsvarlig aflønningspraksis i den finansielle sektor (Principles on Sound Compensation Practices in the financial industry)⁶, som tager sigte på at afpasse medarbejderincitamenter af ansatte efter virksomhedens rentabilitet på lang sigt.

Rapporten fra FSF vedrørende behandling af konjunkturforstærkende forhold indeholder anbefalinger om begrænsning af konjunkturforstærkende forhold inden for tre områder: regelsættet om bankkapital, hensættelser til dækning af tab på bankudlån samt gearing og værdiansættelse. Baselkomitéen for Banktilsyn har udstedt anbefalinger, som har til formål at mindske risikoen for, at regelsættet om kapital fremmer forplantning af chok mellem den finansielle og den reale sektor. Det foreslås bl.a. at gøre mindre brug af konjunkturbestemte value-at-risk-baserede kapitalestimer og at forbedre risikodækningen for gensecuritisationsinstrumenter og for misligholdelses- og migrationsrisikoen i forbindelse med ikke-securitisationskreditprodukter. Til underbygning af anbefalingerne fra FSF og G20 er Baselkomitéen nu i færd med at udarbejde mere detaljerede ændringer af de gældende bestemmelser, og det sker efter en tidsplan, som G20 har fastsat.

FSF's principper om forsvarlig aflønningspraksis indebærer effektiv styring af aflønningen, og at aflønningen er afpasset efter alle former for risici, afspejler resultaterne af risici og er følsom over for de givne risicis tidshorisont. Det anbefales endvidere, at virksomhedernes gennemførelse styrkes ved hjælp af tilsyn.

Kommissionen tog det første skridt i retning af at løse de problemer, som skyldes dårligt udformede aflønningsstrukturer, den 30. april 2009, da den vedtog henstillinger om ordningen for aflønning af medlemmer af ledelsen i børsnoterede selskaber⁷ og om aflønningspolitik i finanssektoren⁸. I henhold til den meddelelse, som ledsagede henstillingerne, vil kapitalkravsdirektivet blive ændret, således at aflønningsordningerne i banker og investeringsselskaber falder inden for rammerne af forsigtighedstilsyn.

Det Europæiske Banktilsynsudvalg ("CEBS") har også opstillet principper om aflønningspolitik, som blev offentliggjort den 20. april 2009. Principperne gælder for aflønningspolitik inden for hele organisationen og fokuserer på nøgleaspekter, bl.a. ensretning af selskabets og individuelle målsætninger, styring med hensyn til tilsyn og beslutningstagning, resultatmåling og aflønningsformer.

Nærværende forslag tager sigte på at opfylde de forpligtelser, som fremgår af Kommissionens meddelelse af 4. marts, og er i overensstemmelse med de internationale målsætninger på højt niveau, som G20-lederne har vedtaget.

Endelig vil Kommissionen i overensstemmelse med tilsagnene i meddelelsen af 4. marts fremsætte forslag til yderligere ændring af kapitalkravsdirektivet i oktober 2009 med det formål at gå ind i problematikken omkring likviditetsrisici og umådeholden gearing, indføre bestemmelser om dynamiske kapitalreserver samt fjerne muligheder for nationale løsninger og fortolkninger for at komme videre i retning af et fælles regelsæt.

⁶ http://www.fsforum.org/publications/r_0904a.pdf.

⁷ Kommissionens henstilling til supplerende henstilling 2004/913/EF og 2005/162/EF for så vidt angår ordningen for aflønning af medlemmer af ledelsen i børsnoterede selskaber (K(2009)3177/2).

⁸ Kommissionens henstilling om aflønningspolitik i finanssektoren (K(2009)3159/2).

2. OFFENTLIG HØRING

Der blev foretaget en åben internethøring af forslag til udkast om ændring af bestemmelser vedrørende handelsbeholdninger og securitisation fra den 25. marts til den 29. april 2009. Der indkom 18 svar.

De fleste svar var positive for så vidt angår målsætningerne for Kommissionens udkast til forslag. Nogle respondenter stillede sig tvivlende over for, om tilgangen til gensecuritisationer var tilstrækkeligt målrettet. Men sådanne betænkeligheder skyldtes en formodning om, at Kommissionen havde til hensigt at indføre, hvad der egentlig ville være et generelt forbud, ved at forlange, at *alle* gensecuritisationer trækkes fra egenkapitalen. Det var ikke Kommissionens hensigt, og det er blevet gjort klart ved hjælp af ændringer, som svarer til en mere differentieret tilgang.

Der blev foretaget en særskilt offentlig onlinehøring om et forslag til et udkast om bestemmelser vedrørende aflønningspolitik fra den 29. april til den 6. maj 2009 på GD MARKT's websted. Der indkom 23 svar fra finansieringsinstitutter og repræsentanter for branchen, medlemsstater og reguleringsmyndigheder.

Hovedparten af respondenterne støttede princippet om, at aflønningspolitikken i banksektoren bør være i overensstemmelse med forsvarlig og effektiv risikostyring, og at det bør sikres, at der tages højde for det i forbindelse med tilsyn i henhold til kapitalkravsdirektivet.

Flere gav udtryk for, at de var betænkelige ved, om principperne i kapitalkravsdirektivet ville blive for restriktive, idet aflønningspolitik og –praksis skræddersys efter de enkelte institutioners opbygning og forretningsmodel. Kommissionen mener, at teksten giver mulighed for tilstrækkelig fleksibilitet, idet virksomhederne skal overholde principperne under hensyntagen til deres størrelse, interne opbygning og art samt omfanget og kompleksiteten af deres virksomhed. Endvidere var andre respondenter betænkelige ved at inddrage aflønning af andre ansatte end ledelsen i tilsynsprocessen, da det kunne få negative konsekvenser for de kollektive aftaler, som banker og investeringsselskaber har indgået for andre ansatte end ledelsen.

3. KONSEKVENSANALYSE

Alt i alt er 14 forskellige valgmuligheder blevet vurderet. Nedenstående resumé indeholder en beskrivelse af den foretrukne løsning og dens forventede konsekvenser.

Handelsbeholdning

For så vidt angår kapitalkrav til bankers handelsbeholdning, indføres der følgende målrettede ændringer, som er afpasset efter Baselkomitéens målsætninger:

- En ekstra kapitalstødpude baseret på value-at-risk-målinger i stresssituationer tilføjes til den almindelige value-at-risk. Denne ændring forventes omtrent at fordoble de gældende kapitalkrav til handelsbeholdninger.
- Den nuværende beregning af risikoen for misligholdelse i forbindelse med handelsbeholdningen udvides for at tage højde for tab, som ikke skyldes misligholdelse fra udstedernes side, dvs. nedjusteringer af kreditværdighed, for at gå ind i problematikken omkring nylige tab på handlede gældsinstrumenter, som i de fleste tilfælde ikke kunne tilskrives egentlig misligholdelse fra udstedernes side. Konsekvenserne af denne ændring vil afhænge af bankporteføljernes sammensætning under de gældende forhold efter krisen.
- Beregningen af securitisationspositionerne i handelsbeholdningen baseres på de eksisterende enkle risikovægte for bankbeholdningen. Konsekvenserne af denne ændring

vil igen afhænge af bankporteføljernes sammensætning under de gældende forhold efter krisen.

Normalt har banker tendens til at opretholde kapitalniveauer, som er på linje med internt opstillede "mål", og som kan føre til højere kapitalniveauer end dem, der er nødvendige i henhold til minimumskapitalkravene. Derfor er det ikke let at vurdere, hvor megen ekstra kapital bankerne ville skulle rejse for at overholde de foreslåede ændringer. En stigning i den krævede minimumskapital kan muligvis til dels absorberes af eksisterende stødpudekapital. For eksempel lå det overordnede solvensnøgletal for store finansielle institutioner i euroområdet i slutningen af den første halvdel af 2008 i gennemsnit på 11,4 %, hvilket burde være ensbetydende med en stødpudekapital (ud over minimumskapitalkravene) på i gennemsnit 3,4 % af de risikovægtede aktiver.

Gensecuritisationer

Der stilles på linje med den tilgang, som Baselkomitéen har anlagt, større kapitalkrav til gensecuritisationpositioner end til andre securitisationspositioner for at afspejle, at de indebærer større risiko for uventede værdiforringelsestab.

For så vidt angår særligt komplekse gensecuritisationer, indebærer forslagene både en opstramning af kravene om at udvise rettidig omhu og af tilsynsprocessen for at sikre, at de håndhæves. For så vidt angår investeringer i særligt komplekse gensecuritisationer, skal bankerne kunne dokumentere over for deres tilsynsførende, at de nødvendige standarder for udvisning af rettidig omhu er overholdt. Hvis det ikke er muligt, foretages der et generelt fradrag fra egenkapitalen. Konstateres det, at institutioner ikke har udvist tilstrækkelig rettidig omhu, formenes de adgang til fremtidige investeringer i sådanne instrumenter.

Disse foranstaltningers konsekvenser for den fremtidige kreditforsyning - som til dels finansieres ved udstedelse af gensecuritisationer, f.eks. visse strukturerede obligationer ("CDO") - bør vurderes i forhold til det omfang, hvori CDO udstedes under de gældende markedsforhold efter krisen. Det har vist sig, at den samlede udstedelse af CDO i Europa faldt fra 88,7 mia. EUR i 2007 til 47,9 mia. EUR i 2008. Faldet ville have været endnu mere udtalt, hvis Den Europæiske Centralbank og Bank of England ikke havde accepteret securitisation som sikkerhedsstillelse: i 2008, beholdt bankerne 95 % af samtlige udstedte securitisationer til "repo-formål", og det primære marked forblev i realiteten lukket på grund af væsentlig mindre efterspørgsel blandt investorer efter disse instrumenter. Med sådanne tendenser i udviklingen må eventuelle yderligere konsekvenser for udstedelsen af CDO og kreditforsyningen blive af beskedent omfang. Foranstaltningen kan dog begrænse et opsving på det sekundære marked for de pågældende instrumenter.

Fremlæggelse af oplysninger om risici ved securitisation

Kravene om fremlæggelse af oplysninger på linje med internationalt vedtagne standarder vil blive strammet inden for flere områder, f.eks. engagementer i securitisationer i handelsbeholdningen og forbindelse til ikke-balanceførte selskaber.

Ændringerne vil forbedre investorernes forståelse af bankernes risikoprofil og gennem større gennemsigtighed styrke bankernes risikostyring. Den voksende administrative byrde for EU's bankindustri anslås til 1,3 mio. EUR pr. år og forventes hovedsagelig at ramme større institutioner med en mere avanceret tilgang til risikostyring.

Tilsyn med aflønningspolitik

Med de foreslåede ændringer vil kreditinstitutioner og investeringsselskaber blive forpligtet til at føre en aflønningspolitik, som er i overensstemmelse med effektiv risikostyring. De relevante principper vil komme til at indgå i kapitalkravsdirektivet, men vil blive nøje

afpasset efter principperne i Kommissionens henstilling om aflønningspolitik i finanssektoren (K(2009)3159/2) af 30. april 2009.

Ved at gøre de relevante principper i henstillingen bindende, vil kreditinstitutterne og investeringsselskaberne i højere grad komme til at overholde bestemmelserne.

Forslaget giver virksomhederne mulighed for at efterkomme de nye krav og de nye strenge principper under hensyntagen til deres størrelse, interne opbygning og art samt omfanget og kompleksiteten af deres virksomhed. Denne tilgang vil sandsynligvis minimere virksomhedernes forudgående og løbende omkostninger i forbindelse med overholdelse af bestemmelserne, og den blev derfor foretrukket frem for en alternativ løsning, i henhold til hvilken alle virksomheder, uanset størrelse, nøje skulle efterkomme principperne i Kommissionens henstilling om aflønningspolitik i finanssektoren (K(2009)3159/2) af 30. april 2009 på samme måde.

BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget har ingen konsekvenser for Fællesskabets budget.

4. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

Da det er nødvendigt at indføre ændringer i et gældende direktiv, er et direktiv til ændring heraf det mest hensigtsmæssige instrument. Nærværende direktiv bør have samme retsgrundlag som det direktiv, det ændrer. Derfor er forslaget baseret på EF-traktatens artikel 47, stk. 2, som danner retsgrundlag for harmonisering af bestemmelserne om adgang til at optage og udøve virksomhed bl.a. som kreditinstitut.

I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og subsidiaritetsprincippet, jf. EF-traktatens artikel 5, kan den foreslåede foranstaltning ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan. Dets bestemmelser går ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå de fastsatte mål.

Kun fællesskabslovgivningen kan sikre, at kreditinstitutter, der opererer i mere end en medlemsstat, er underlagt de samme krav om forsigtighedstilsyn, og det skal i dette tilfælde ske ved at sikre, at det allerede harmoniserede regelsæt for kapitalkrav til kreditinstitutter og investeringsselskaber strammes yderligere ved hjælp af skærpede kapitalkrav til handelsbeholdningsposter, passende rettidig omhu og opgraderede kapitalkrav til komplekse gensecuritisationer samt eksplicite regler og passende tilsynsforanstaltninger og sanktioner i forbindelse med aflønningsstrukturer.

5. NÆRMERE REDEGØRELSE FOR FORSLAGET

5.1. Kapitalkrav til gensecuritisationer

(Artikel 1, nr. 1) og 9), og bilag I, nr. 3))

Gensecuritisationer er securitisationer med underliggende securitisationspositioner. Typisk omgrupperes securitisationsengagementer med middelhøj risiko til nye værdipapirer. Generelt har kreditvurderingsinstitutter og markedsdeltagere anset kreditrisikoen i forbindelse hermed for lav. På grund af deres kompleksitet og følsomhed over for korrelerede tab indebærer gensecuritisationer større risici end almindelige securitisationer. Derfor indeholder dette forslag en række kapitalkrav, som er strengere end for almindelige securitisationer med samme rating.

Forslaget indeholder endvidere strengere bestemmelser om tilsyn med gensecuritisationer, som er særligt komplekse. Den stikprøvebaserede kontrol, der anvendes til securitisationer og gensecuritisationer med normal kompleksitet, er utilstrækkelig til visse gensecuritisationer, når der på grund af det pågældende instrumentets kompleksitet opstår tvivl om bankens forudsætninger for fuldt ud at forstå arten af og risiciene i forbindelse med de underliggende engagementer. Ifølge forslaget skal det derfor for hver enkelt investering i sådanne produkter kontrolleres, om bankerne har overholdt de gældende standarder for udvisning af rettidig omhu. Med henblik på at harmonisere tilsynspraksis går CEBS ind for at definere, hvilke gensecuritisationer der anses for "særligt komplekse", således at tilsynsmyndighederne kan kontrollere fra sag til sag, om institutterne er i stand til at udvise rettidig omhu i forbindelse med sådanne instrumenter. I særlige tilfælde, når en bank ikke er i stand til over for myndighederne at påvise, at den har overholdt kravet om at udvise rettidig omhu i forbindelse med særligt komplekse gensecuritisationer, vil den pågældende position i en gensecuritisation blive tildelt en risikovægt på 1 250 %. Denne regel gælder for nye gensecuritisationer, der udstedes efter den 31. december 2010, og for en eksisterende position i gensecuritisationer efter den 31. december 2014, hvis nye underliggende engagementer føjes til eller erstattes efter denne dato. En risikovægt på 1 250 % kan således ikke tillægges bankers eksisterende positioner i gensecuritisationer, medmindre disse positionernes underliggende engagementer ændres efter 2014.

5.2. Tekniske ændringer

(Artikel 1, nr. 5) og bilag II, nr. 4), artikel 1, nr. 7), artikel 2, nr. 2) og 3), bilag I, nr. 2) og bilag II, nr. 2))

I 2006 nedsatte Kommissionen og CEBS en arbejdsgruppe vedrørende gennemførelse af kapitalkravsdirektivet (Capital Requirements Directive Transposition Group - CRDTG) for at gøre det lettere at sikre en ensartet gennemførelse og anvendelse af direktivet i hele EU. Ifølge arbejdsgruppen er det nødvendigt at præcisere visse tekniske bestemmelser i direktivet yderligere. Eksempelvis skal det af direktivet klart fremgå, at kapitalkravene vedrørende afviklingsrisikoen også gælder for positioner uden for handelsbeholdningen.

5.3. Oplysningspligt

(Artikel 1, nr. 11), og bilag I, nr. 4))

I det foreliggende forslag skærpes de eksisterende regler i kapitalkravsdirektivet om institutternes oplysningspligt vedrørende securitisationsengagementer. Navnlig vil oplysningspligten i fremtiden ikke blot omfatte securitisationspositionerne uden for, men også i handelsbeholdningen.

5.4. Kapitalkrav til dækning af markedsrisikoen i forbindelse med securitisationer

(Artikel 1, nr. 4), 6) og 8), artikel 2, nr. 1) og bilag II, nr. 1)

Kapitalkravene vedrørende securitisationer i handelsbeholdningen beregnes i øjeblikket på en sådan måde, at disse instrumenter betragtes som normale gældspositioner. Hvad angår bankbeholdningen er der derimod separate, mere differentierede og risikofølsomme kapitalkrav. I henhold til nærværende forslag bør kapitalkravene for handelsbeholdningen fastlægges på grundlag af kravene vedrørende tilsvarende værdipapirer i bankbeholdningen.

5.5. Kapitalkrav til dækning af markedsrisici beregnet på grundlag af interne modeller

(Bilag II, nr. 3))

Institutterne kan i øjeblikket beregne deres kapitalkrav til dækning af markedsrisici i handelsbeholdningen ved hjælp af deres egne modeller til estimering af potentielle tab som følge af en negativ markedsudvikling i fremtiden. I perioden 2007-2008 blev det klart, at de potentielle tab i stresssituationer systematisk blev undervurderet med disse modeller. Dette resulterede i en utilstrækkelig kapitaldækning og cyklisk volatilitet i bankernes kapital, efterhånden som markedsforholdene forværredes. I dette direktivforslag er reglerne om beregning af kapitalkrav på grundlag af interne modeller derfor blevet strammet på flere områder:

- Der indføres et krav om, at potentielle tab i en længere periode med vanskelige markedsforhold estimeres særskilt for derved at forbedre modellernes modstandsdygtighed i stresssituationer og mindske deres konjunkturførstærkende potentiale.
- Institutterne skal ikke blot særskilt estimere risikoen for tab ved misligholdelse af gældspositioner i handelsbeholdningen, men også de potentielle tab ved forringelse af kreditkvaliteten, uden at der er tale om misligholdelse.
- Institutterne skal beregne et separat standardiseret kapitalkrav vedrørende de risici, der er forbundet med securitisationspositioner i handelsbeholdningen, for at eliminere usikkerheden omkring de interne modellers egnethed til at tage højde for securitisationspositioners særlige risikoprofil.

5.6 Aflønningspolitik

(Artikel 1, nr. 2) og 3), bilag I, nr. 1) og bilag I, nr. 1) og 4), nr. iii))

I de gældende europæiske regler om tilsyn er der ikke noget udtrykkeligt krav om, at finansieringsinstitutters aflønningspolitik skal underkastes tilsyn. Tilsynsmyndighederne har derfor almindeligvis ikke fokuseret på aflønningspolitikens indflydelse på risiko og effektiv risikostyring.

Hensigten med de foreslåede ændringer i kapitalkravsdirektivet er:

- at forpligte kreditinstitutterne og investeringsselskaberne til at have en aflønningspolitik og -praksis, som er i overensstemmelse med og fremmer en forsvarlig og effektiv risikostyring, og indføre strenge principper for forsvarlig aflønning
- at udvide kapitaldirektivets tilsynsregler til at omfatte aflønningspolitik, således at tilsynsmyndighederne kan pålægge virksomheden krav om at afhjælpe et eventuelt problem, de har konstateret
- at sikre, at tilsynsmyndighederne også kan pålægge virksomheder finansielle og andre sanktioner (herunder bøder), hvis de ikke overholder reglerne.

Det foreslåede krav finder anvendelse på kreditinstitutter og i medfør af artikel 34 i direktiv 2006/49/EF investeringsselskaber, som har tilladelse til at drive virksomhed og er reguleret i overensstemmelse med direktiv 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter.

Den foreslåede forpligtelse er begrænset til aflønningen af medarbejdere, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på bankens eller investeringsselskabets risikoprofil. Reglerne er således rettet mod aflønningen af medarbejdere, som træffer beslutninger, der kan påvirke instituttets risikoniveau.

De foreslåede strenge principper for forsvarlig aflønning foreskriver ikke beløbsstørrelser eller aflønningsform, og institutterne forbliver således ansvarlige for udformningen og anvendelsen af deres aflønningspolitik. Virksomhederne har mulighed for at vælge, hvordan principperne anvendes, så at de er forenelige med deres størrelse, interne organisation og deres aktiviteter art, omfang og kompleksitet. Kreditinstitutter og investeringsselskaber udøver forskellige aktiviteter og har forskellige niveauer af risikotolerance, og aflønningsstrukturer og anvendelse af principperne vil derfor variere i relation hertil.

Formålet med forsigtighedstilsynet vil være at fastslå, om aflønningspolitik og -praksis er i overensstemmelse med en forsvarlig risikostyring set i forhold til virksomhedens forretningsaktiviteter. Med henblik på harmonisering af tilsynsaktiviteterne og for at hjælpe virksomhederne med at overholde disse principper skal CEBS ifølge forslaget sikre, at der findes retningslinjer for en forsvarlig aflønningspolitik.

Konstaterer en tilsynsmyndighed problemer, kan den kræve, at kreditinstituttet eller investeringsselskabet træffer kvalitative eller kvantitative foranstaltninger til afhjælpning af problemerne. Disse foranstaltninger kan omfatte et ("kvalitativt") krav om, at virksomheden ændrer sin aflønningsstruktur for at mindske risikoen i forbindelse hermed, og eventuelt et ("kvantitativt") krav om, at virksomheden tilvejebringer supplerende egenkapital til dækning af risikoen.

Endvidere skal de kompetente myndigheder også i henhold til kapitalkravsdirektivet have beføjelser til at pålægge sanktioner for overtrædelse af direktivets bestemmelser (herunder også de foreslåede bestemmelser om aflønningspolitik). Dette er en selvstændig beføjelse, som ikke indgår i beføjelsen til at pålægge virksomhederne kvalitative eller kvantitative foranstaltninger. Den foreslåede ændring af artikel 54 i kapitalkravsdirektivet skal sikre, at tilsynsmyndighederne råder over både finansielle og andre sanktionsmuligheder, og at de er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og har afskrækkende virkning.

Den foreslåede ændring af kapitalkravsdirektivet supplerer Kommissionens henstilling om aflønningspolitik i finanssektoren. De mere detaljerede principper i Kommissionens henstilling vil sammen med CEBS-retningslinjerne være relevante for overholdelsen af forpligtelserne i kapitalkravsdirektivet. De skulle give yderligere anvisninger om, hvordan forpligtelsen kan opfyldes og samtidig danne grundlag for reguleringsmyndighedernes vurdering af virksomhedernes aflønningsstrukturer.

5.7 Generel præcisering af tilsynet i henhold til artikel 136, stk. 2

Det foreslåede nye afsnit i artikel 136, stk. 2, skal præcisere, at de kompetente myndigheder ved gennemførelsen af tilsynet skal tage højde for både de kvantitative og kvalitative aspekter af kreditinstitutternes interne kapitalvurdering i henhold til artikel 123 og kreditinstitutternes former, processer og mekanismer, der er omhandlet i artikel 22. Præciseringen gælder hele tilsynsproceduren og ikke kun tilsynet med de nye bestemmelser om aflønningspolitik og -praksis. Målet er at lette yderligere harmonisering af tilsynspraksis i EU.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV**om ændring af direktiv 2006/49/EF og 2006/49/EF for så vidt angår kapitalkrav
vedrørende handelsbeholdningen og gensecuritisationer og tilsyn med
aflønningspolitikker****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
 under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47,
 stk. 2,
 under henvisning til forslag fra Kommissionen,
 under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁹,
 efter proceduren i traktatens artikel 251¹⁰, og
 ud fra følgende betragtninger:

- (1) Overdreven og uforsigtig risikotagning i banksektoren har resulteret i flere finansieringsinstitutters fallit og systemiske problemer i medlemsstaterne og globalt. Der er mange og komplekse årsager til denne risikotagning, men blandt tilsynsmyndigheder og reguleringsmyndigheder, herunder også G20 og Det Europæiske Banktilsynsudvalg, er der bred enighed om, at nogle finansieringsinstitutters u hensigtsmæssige aflønningsstrukturer har været en medvirkende årsag. Aflønningssystemer, som ansporer til at tage risici, der overstiger det generelle risikoniveau, som tolereres af et institut, kan underminere en fornuftig og effektiv risikostyring og forstærke overdreven risikoadfærd.
- (2) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut¹¹ skal kreditinstitutter have arrangementer, strategier, processer og mekanismer til styring af de risici, de er eksponeret for. I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag¹² finder dette krav anvendelse på investeringsselskaber som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF¹³. Direktiv 2006/48/EF kræver, at de kompetente myndigheder fører tilsyn med disse arrangementer, strategier, processer og

⁹ EUT C ... af ..., s. ...

¹⁰ EUT C ... af ..., s. ...

¹¹ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.

¹² EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201.

¹³ EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.

mekanismer og fastslår, om det pågældende kreditinstitut eller investeringsselskabs egenkapital sikrer en forsvarlig styring og dækning af de risici, som instituttet eller selskabet er eller kan blive eksponeret for. Tilsynet gennemføres som konsolideret tilsyn, når der er tale om bankkoncerner og omfatter også finansielle holdingselskaber og tilsluttede finansielle institutter i alle lande.

- (3) For at kunne afhjælpe u hensigtsmæssigt udformede aflønningsstrukturers potentielt negative indvirkning på sund risikostyring og kontrol med de enkelte medarbejders risikoadfærd bør kravene i direktiv 2006/48/EF suppleres med en udtrykkelig bestemmelse om, at kreditinstitutter og investeringsselskaber for de medarbejderkategorier, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på deres risikoprofil skal indføre og opretholde en aflønningspolitik og -praksis, som er i overensstemmelse med effektiv risikostyring.
- (4) Eftersom overdreven og uforsigtig risikotagning kan underminere finansieringsinstitutters finansielle soliditet og destabilisere banksystemet, er det af stor betydning, at den nye forpligtelse vedrørende aflønningspolitik og -praksis gennemføres konsekvent. Det er derfor hensigtsmæssigt at gøre rede for hovedprincipperne for en forsvarlig aflønning for at sikre, at aflønningsstrukturen ikke tilskynder de enkelte medarbejdere til overdreven risikotagning og er forenelig med instituttets risikovillighed, værdier og langsigtede interesser. For at aflønningspolitikken kan integreres i finansieringsinstituttets risikostyring, bør ledelsesorganet (bestyrelsen) i hvert kreditinstitut eller investeringsselskab indføre generelle principper, og politikken bør mindst en gang om året underkastes en uafhængig intern kontrol.
- (5) Aflønningspolitikken bør tage sigte på at skabe en balance mellem medarbejdernes personlige mål og kreditinstituttets eller investeringsselskabets langsigtede interesser. Vurderingen af aflønningens resultatafhængige komponenter bør ske på grundlag af medarbejdernes indsats set over en længere periode og tage hensyn til de særlige risici, der er forbundet med de gennemførte aktiviteter. Vurderingen af resultater bør ske inden for en flerårig ramme, f.eks. fra tre til fem år, for at sikre, at vurderingen kommer til at gå på resultaterne set over en længere periode, og at udbetalingen af resultatlønsdelen af aflønningen spredes ud over virksomhedens forretningsmæssige cyklus.
- (6) Kommissionens henstilling af 30. april 2009 om aflønningspolitik i finanssektoren¹⁴ indeholder også principper for en forsvarlig aflønningspolitik angående måden, hvorpå virksomheder opfylder denne forpligtelse; disse principper er forenelige med og supplerer dette direktivs principper.
- (7) Bestemmelserne om aflønning bør ikke berøre arbejdsmarkedets parters rettigheder i forbindelse med eventuelle overenskomstforhandlinger.
- (8) Med henblik på hurtig og effektiv håndhævelse bør de kompetente myndigheder også have beføjelser til at pålægge enten finansielle eller ikke-finansielle foranstaltninger eller sanktioner for overtrædelse af bestemmelserne i direktiv 2006/48/EF, herunder bestemmelserne om en aflønningspolitik, som er i overensstemmelse med en forsvarlig og effektiv risikostyring. Foranstaltningerne og sanktionerne bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning.

¹⁴ K(2009) 3159.

- (9) For at kunne føre et effektivt tilsyn med de risici, der er forbundet med uhensigtsmæssige aflønningsstrukturer, bør kreditinstitutters og investeringsselskabers aflønningspolitik og -praksis være omfattet af den tilsynsmæssige kontrol, som er omhandlet i direktiv 2006/48/EF. I forbindelse med tilsynet bør tilsynsmyndighederne vurdere, om denne politik og praksis kan forventes at tilskynde det pågældende personale til overdreven risikotagning.
- (10) Med henblik på at harmonisere tilsynsmetoderne ved vurderingen af aflønningspolitik og -praksis bør Det Europæiske Banktilsynsudvalg sikre, at der findes retningslinjer for forsvarlig aflønningspolitik i banksektoren. Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg bør medvirke ved udarbejdelsen af disse retningslinjer, i det omfang de også finder anvendelse på aflønningspolitikken for medarbejdere, der yder investeringsservice, og på investeringsaktiviteter, der udøves af kreditinstitutter og investeringsselskaber som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter¹⁵.
- (11) Eftersom uhensigtsmæssig aflønningspolitikker og incitamentsordninger kan bringe kreditinstitutternes og investeringsselskabernes risikoeksponering op på et uacceptabelt niveau, bør de kompetente myndigheder kunne pålægge de relevante enheder kvalitative og kvantitative foranstaltninger til afhjælpning af problemer vedrørende aflønningspolitikken, som er blevet afdækket som led i tilsynsprocessen under søjle 2. De kvalitative foranstaltninger, som de kompetente myndigheder råder over, består i, at de kan pålægge kreditinstitutter og investeringsselskaber et krav om, at de skal reducere den risiko, der er forbundet med deres aktiviteter, produkter og systemer, herunder aflønningsstrukturer, hvis de er uforenelige med effektiv risikostyring. De kvantitative foranstaltninger kan bestå i et krav om supplerende egenkapital.
- (12) For at markedet kan få tilstrækkelig indsigt i deres aflønningsstrukturer og de tilhørende risici, bør kreditinstitutterne og investeringsselskaberne videregive oplysninger om deres aflønningspolitik og -praksis for de medarbejdere, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil. Denne forpligtelse bør dog gælde med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger¹⁶.
- (13) Vurderingen af de risici, som kreditinstituttet kan være eksponeret for, bør munde ud i effektive tilsynsforanstaltninger. Øget harmonisering er derfor nødvendig, for at tilsynsmyndighederne kan nå frem til fælles beslutninger, og for at der kan sikres lige konkurrencevilkår inden for Fællesskabet.
- (14) For securitisationer, hvor andre securitisationer omgrupperes, og som er forbundet med højere kreditrisiko end normale securitisationer, bør der gælde særlige kapitalkrav, som får investeringsselskaberne til at afholde sig fra at investere i securitisationer, der er særligt komplekse og risikobehæftede.
- (15) Banker, som investerer i gensecuritisationer skal i henhold til direktiv 2006/48/EF udvise rettidig omhu i forbindelse med de underliggende securitisationer og de ikke-securitiserede engagementer, der som sidste led ligger til grund for gensecuritisationer. Alt efter kompleksiteten i securitisationsstrukturlagene og kompleksiteten og/eller

¹⁵ EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.

¹⁶ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

mangfoldigheden af de ikke-securitiserede engagementer, der som sidste led ligger til grund for gensecuritiseringer, kan det være umuligt og/eller uøkonomisk at udvise rettidig omhu. Dette er især tilfældet, når de sidste underliggende engagementer f.eks. er leveraged buy-out eller projektf finansieringsgæld. I disse tilfælde bør institutterne ikke investere i sådanne særligt komplekse securitiseringer. Når de kompetente myndigheder kontrollerer, om der som krævet er udvist rettidig omhu, bør de koncentrere sig om sådanne særligt komplekse securitiseringer og kræve, at det fulde beløb fratrækkes egenkapitalen, medmindre det klart har kunnet påvises, at instituttet i forbindelse med hver enkelt særligt komplekse gensecuritisationsengagement har udvist rettidig omhu i overensstemmelse med direktiv 2996/48/EF, herunder også i forbindelse med de sidste underliggende engagementer.

- (16) For at fremme harmoniseringen af tilsynspraksis, når det kontrolleres, om der er udvist rettidig omhu i forbindelse med særligt komplekse gensecuritiseringer, bør Det Europæiske Banktilsynsudvalg fastsætte retningslinjer, som bør indeholde en definition af eller kriterier for de typer gensecuritiseringer, der i denne henseende bør betragtes som særligt komplekse. Definitionen eller kriterierne bør være afpasset efter udviklingen i markedspraksis.
- (17) Bestemmelserne om forsigtighedsbaseret værdiansættelse i direktiv 2006/49/EF bør finde anvendelse på alle instrumenter opgjort til fair value i og uden for handelsbeholdningen. Det bør præciseres, at i de tilfælde, hvor anvendelsen af forsigtig værdiansættelse resulterer i en lavere regnskabsmæssig værdi end den reelt bogførte, bør den absolutte værdi af forskellen fratrækkes egenkapitalen.
- (18) Institutterne bør frit kunne vælge, om de for securitisationspositioner, der i henhold til nærværende direktiv tildeles en risikovægt på 1 250 %, opfylder et kapitalkrav eller fratrækker dem fra egenkapitalen, uanset om det er positioner i eller uden for handelsbeholdningen.
- (19) Kapitalkrav vedrørende afviklingsrisici bør også gælde for positioner uden for handelsbeholdningen.
- (20) Organiserende og engagementsleverende kreditinstitutter bør ikke kunne omgå forbuddet mod implicit støtte ved at anvende deres handelsbeholdning til ydelse af sådan støtte.
- (21) Uden at det berører de oplysninger, som udtrykkeligt kræves i dette direktiv, er formålet med oplysningspligten at give markedsdeltagerne præcise og fyldestgørende oplysninger om de enkelte institutters risikoprofil. Hvis det til opfyldelse af denne målsætning er nødvendigt, bør institutterne derfor videregive yderligere oplysninger, som ikke udtrykkeligt er nævnt i dette direktiv.
- (22) For at sikre en konsekvent gennemførelse af direktiv 2006/48/EF i hele Fællesskabet nedsatte Kommissionen og Det Europæiske Banktilsynsudvalg i 2006 en arbejdsgruppe (Capital Requirements Directive Transposition Group - CRDTG), som fik til opgave at drøfte og finde løsninger på problemstillinger vedrørende direktivets gennemførelse. Efter arbejdsgruppens opfattelse bør nogle af de tekniske bestemmelser i direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF præciseres yderligere. Disse bestemmelser bør derfor ændres.
- (23) Hvis der ved en ekstern kreditvurdering af en securitisationsposition tages højde for en kreditbeskyttelse, som instituttet selv har stillet til rådighed, bør instituttet ikke kunne drage fordel af den deraf følgende lavere risikovægt. Er der andre muligheder for at bestemme en risikovægt, som svarer til den reelle risiko forbundet med positionen

uden at tage højde for denne kreditbeskyttelse, bør denne securitisation ikke fratrækkes egenkapitalen.

- (24) Kreditinstitutternes oplysningsforpligtelser vedrørende securitisationer bør strammes væsentligt. Især bør der også tages højde for de risici, der er forbundet med securitisationspositionerne i handelsbeholdningen.
- (25) Kapitalkravene til dækning af den specifikke risiko i forbindelse med securitisationspositioner bør sidestilles med kapitalkravene vedrørende bankbeholdningen, der foreskriver en mere differentieret og risikofølsom behandling af securitisationspositionerne.
- (26) Da der i den seneste tid har været konstateret mangler i de interne modeller til beregning af kapitalkravene i relation til markedsrisikoen, bør standarden hæves. Navnlig bør indregningen af risici udvides vedrørende kreditrisiciene i handelsbeholdningen. Endvidere bør der i kapitalkravene indgå en komponent, der tager højde for krisesituationer, for at stramme kapitalkravene, når markedsforholdene forringes, og for at mindske risikoen for en procyklisk udvikling. Som følge af de vanskeligheder, der i den seneste tid har været ved at beregne risikoen i forbindelse med securitisationspositioner på basis af interne modeller, bør institutternes mulighed for at modelberegne securitisationsrisici i handelsbeholdningen begrænses, og der bør i stedet indføres standardiserede kapitalkrav til securitisationspositioner i handelsbeholdningen.
- (27) Direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed -
UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 2006/48/EF foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 4 indsættes følgende som nummer 40a) og 40b):
 - "40a) "gensecuritisation": en securitisation, hvor en eller flere af de underliggende engagementer opfylder definitionen på en securitisationsposition
 - 40b) "gensecuritisationsposition": engagement over for en gensecuritisation"
- 2) Artikel 22 ændres således:
 - a) Stk. 1 affattes således:
 - "1. Hjemlandets kompetente myndigheder kræver, at der i alle kreditinstitutter findes effektive former for virksomhedsstyring, hvilket indebærer en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskelig og konsekvent ansvarsfordeling og effektive procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, kreditinstitutterne er eller kan blive udsat for, samt hensigtsmæssige interne kontrolmekanismer, herunder en god administrativ og regnskabsmæssig praksis og fyldestgørende interne kontrolprocedurer og en aflønningspolitik og -praksis, som er i overensstemmelse med og fremmer en forsvarlig og effektiv risikostyring."
 - b) Som stk. 3 indsættes:
 - "3. Det Europæiske Banktilsynsudvalg sikrer, at der findes retningslinjer for en forsvarlig aflønningspolitik, som er i overensstemmelse med principperne i punkt 22 i bilag V. Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg indgår i et tæt

samarbejde med Det Europæiske Banktilsynsudvalg for at sikre, at der findes retningslinjer for en aflønningspolitik for de kategorier af medarbejdere, der yder investeringsservice og udfører investeringsaktiviteter som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter."

3) I artikel 54 indsættes som stk. 2:

"Med henblik på anvendelsen af stk. 1 sikrer medlemsstaterne, at deres respektive kompetente myndigheder har beføjelser til at pålægge finansielle og ikke-finansielle sanktioner eller foranstaltninger. Sanktionerne eller foranstaltningerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning."

4) Artikel 57 ændres således:

a) Stk. 1, litra r), affattes således:

"r) værdien af engagementer vedrørende securitisationspositioner, der i medfør af del 4 i bilag IX får en risikovægtning på 1 250 %, og værdien af engagementer vedrørende securitisationspositioner i handelsbeholdningen, som ville få en risikovægtning på 1 250 % uden for samme instituts handelsbeholdning."

b) Som stk. 4 indsættes:

"Med henblik på litra r) beregnes værdien af engagementer som angivet i del 4 i bilag IX."

5) I artikel 64 indsættes som stk. 5:

"5. Ved beregningen af egenkapitalen anvender kreditinstitutterne kravene i del B i bilag VII til direktiv 2006/49/EF på alle deres aktiver, der opgøres til fair value, men i egenkapitalen medregnes ikke beløb, som måtte fremkomme ved justeringer, der er nødvendige i medfør af disse krav."

6) Artikel 66, stk. 2, affattes således:

"2. Summen af komponenterne i artikel 57, litra l) - r), skal for halvdelens vedkommende fratrækkes summen af komponenterne i artikel 57, litra a)-c) minus litra i)-k), og for halvdelens vedkommende summen af komponenterne i artikel 57, litra d)-h), efter anvendelse af grænserne i stk. 1 i nærværende artikel. Såfremt halvdelens af summen af komponenterne i litra l)-r) i artikel 57, overstiger summen af litra d)-h) i artikel 57, fratrækkes det overskydende beløb i summen af litra a)-c) minus litra i)-k) i artikel 57.

Komponenterne i litra r) i artikel 57 fratrækkes ikke, hvis de med henblik på artikel 75 er medtaget i beregningen af de risikovægtede engagementer som anført i bilag IX, del 4, eller i beregningen af kapitalkravene som anført i bilag I til direktiv 2006/49/EF."

7) Artikel 75, litra c), affattes således:

"c) for så vidt angår deres samlede aktiviteter, for valutarisici, afviklingsrisici og råvareprisrisici: de kapitalkrav, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 18 i direktiv 2006/49/EF."

8) Artikel 101, stk. 1, affattes således:

"1. Følgende institutter må ikke med henblik på at reducere investorers potentielle eller faktiske tab yde støtte til securitisationen ud over deres kontraktlige forpligtelser:

a) et engagementsleverende kreditinstitut, der med hensyn til en securitisation, enten har:

i) anvendt artikel 95 til beregning af den risikovægtede værdi af engagementer eller

ii) solgt instrumenter fra sin handelsbeholdning til SSPE, så at instituttet ikke længere besidder kapital til dækning af den specifikke risiko, der knytter sig til disse instrumenter

b) et organiserende kreditinstitut."

9) Efter artikel 122a indsættes som artikel 122b:

"Artikel 122b

1. Uanset risikovægtene for de i del 4, bilag IX, omhandlede generelle gensecuritisationspositioner skal de kompetente myndigheder kræve, at kreditinstitutterne anvender en risikovægt på 1 250 % for særligt komplekse gensecuritisationer, medmindre kreditinstituttet for hver af disse gensecuritisationspositioner har godtgjort over for den kompetente myndighed, at det har opfyldt kravene i artikel 122a, stk. 4 og 5.

2. Stk. 1 finder anvendelse på positioner i nye gensecuritisationer, der er udstedt efter den 31. december 2010. For positioner i eksisterende gensecuritisationer finder stk. 1 anvendelse fra den 31. december 2014, når nye underliggende engagementer er tilføjet eller erstattet efter denne dato."

I artikel 136, stk. 2, indsættes følgende som andet afsnit:

"Når de kompetente myndigheder i forbindelse med tilsynet, der gennemføres i henhold til artikel 124, skal fastslå, om egenkapitalen har et passende niveau, foretager de en vurdering af, om der skal indføres særlige egenkapitalkrav, der er større end minimumsniveauet, til dækning af risici, som et kreditinstitut kan blive eksponeret for, idet der tages hensyn til følgende:

a) de kvantitative og kvalitative aspekter af kreditinstitutternes interne kapitalvurdering, der er omtalt i artikel 123

b) de former, processer og mekanismer, som er omtalt i artikel 22

c) resultaterne af tilsynet, der er foretaget i overensstemmelse med artikel 124."

10) Artikel 145, stk. 3, affattes således:

"3. Kreditinstitutter skal vedtage en formel politik for efterlevelse af den i stk. 1 og 2 omhandlede oplysningspligt og have en politik til vurdering af, om de offentliggjorte oplysninger er hensigtsmæssige, herunder for kontrol og offentliggørelsesintervaller. Kreditinstitutterne skal også råde over en politik til vurdering af, om deres oplysninger giver markedsdeltagerne et retvisende billede af deres risikoprofil.

Såfremt disse oplysninger ikke giver markedsdeltagerne et retvisende billede af

risikoprofilen, offentliggør kreditinstitutterne de oplysninger, der er nødvendige ud over de i stk. 1 krævede. Dog skal de kun offentliggøre oplysninger, som er væsentlige og ikke betragtes som instituttets ejendom eller som fortrolige i henhold til de tekniske kriterier i bilag XII, del 1."

- 11) Bilagene ændres som anført i bilag I til nærværende direktiv:

Artikel 2

I direktiv 2006/49/EF foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 3, stk. 1, første afsnit, indsættes som litra t):
"t) "securitisationsposition" og "gensecuritisationsposition": securitisationsposition og gensecuritisationsposition som defineret i direktiv 2006/48/EF."
- 2) Artikel 17, stk. 1, hovedet, affattes således:
"Hvis et institut beregner risikovægtede engagementsværdier med henblik på bilag II i nærværende direktiv i overensstemmelse med artikel 84-89 i direktiv 2006/48/EF, gælder med henblik på den beregning, der er foreskrevet i bilag VII, del I, punkt 36, i direktiv 2006/48/EF følgende:"
- 3) Artikel 18, stk. 1, litra a), affattes således:
"a) kapitalkravene beregnet efter de metoder og optioner, der fremgår af artikel 28-32, og bilag I, II og VI og i givet fald bilag V for deres handelsbeholdningsaktiviteter, og punkt 1-4 i bilag II for aktiviteter uden for handelsbeholdningen."
- 4) Bilagene ændres som anført i bilag II til nærværende direktiv:

Artikel 3

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2010. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.
Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.
2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

I bilag V, VI, IX og XII til direktiv 2006/48/EF foretages følgende ændringer:

1) I bilag V indsættes som afsnit 11:

"11. AFLØNNINGSPOLITIK

22. Når kreditinstitutterne udformer og anvender aflønningspolitik for de kategorier af medarbejdere, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på kreditinstitutternes risikoprofil, skal de overholde følgende principper på en måde, som svarer til deres størrelse, interne organisation og arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter:
- a) Aflønningspolitikken er i overensstemmelse med og fremmer en forsvarlig og effektiv risikostyring og tilskynder ikke til risikotagning, som overskrider kreditinstituttets risikotoleranceniveau.
 - b) Aflønningspolitikken er i overensstemmelse med kreditinstituttets forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser.
 - c) Kreditinstituttets ledelsesorgan (bestyrelsen) fastlægger de generelle principper for aflønningspolitikken og er ansvarlig for dens gennemførelse.
 - d) Mindst en gang om året underkastes gennemførelsen af aflønningspolitikken en central og uafhængig intern kontrol for at fastslå, om den af ledelsesorganet (bestyrelsen) fastlagte aflønningspolitik og procedurene i tilknytning hertil er blevet overholdt.
 - e) Når aflønningen er resultatafhængig, fastsættes den samlede aflønning på grundlag af en vurdering af den enkelte medarbejders og den pågældende afdelings resultater og kreditinstituttets samlede resultater.
 - f) Der er en passende balance mellem faste og variable aflønningskomponenter; den faste aflønningskomponent udgør en tilstrækkelig høj andel af den samlede løn og gør det muligt for virksomheden at føre en helt igennem fleksibel bonuspolitik, herunder eventuelt helt undlade at udbetale bonus.
 - g) Godtgørelser, der kommer til udbetaling, hvis kontrakten opsiges før tiden, er afhængige af de resultater, der er opnået over en periode, og ordningen er således indrettet, at manglende resultater ikke belønnes.
 - h) Ved målingen af de resultater, som lægges til grund for bonusser eller bonuspuljer, tages der højde for de aktuelle og fremtidige risici, der knytter sig til de pågældende resultater, og der bør tages hensyn til kapitalomkostningerne og den nødvendige likviditet.
 - i) I tilfælde, hvor der tildeles en stor bonus, udskydes hovedparten af bonussen i en passende periode, og udbetalingen afhænger af virksomhedens fremtidige resultater."

2) I bilag VI, del 1, foretages følgende ændringer:

a) Punkt 8 affattes således:

"8. Engagementer med regionale regeringer og lokale myndigheder risikovægtes, uden at dette berører bestemmelserne i punkt 9, 10 og 11, som

engagementer med institutioner, jf. 11a. Denne fremgangsmåde anvendes uafhængigt af den skønsmulighed, der er anført i artikel 80, stk. 3. Reglerne i punkt 31, 32 og 37 om særbehandling af kortfristede engagementer finder ikke anvendelse."

b) Følgende indsættes som punkt 11a:

"11a. Uden at det berører punkt 9, 10 og 11, tillægges medlemsstaternes engagementer med regionale regeringer og lokale myndigheder, der lyder på og er finansieret i de regionale regeringers og lokale myndigheders nationale valuta, en risikovægt på 20 %."

3) I bilag IX foretages følgende ændringer:

a) I del 3, punkt 1, indsættes som litra c):

"c) Kreditvurderingen baseres ikke helt eller delvist på ufinansieret støtte, som kreditinstituttet selv har stillet til rådighed."

b) I del 4 foretages følgende ændringer:

i) I punkt 5 tilføjes følgende punktum:

"Foreligger der ikke nogen kreditvurdering fra en udpeget ECAI, som kan anvendes til en position i gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver som følge af bestemmelserne i del 3, punkt 1, litra c), kan kreditinstituttet anvende den risikovægt, der er tillagt en likviditetsfacilitet, til beregning af det risikovægtede engagement for gælds brevet, hvis gælds brevet i et ABCP-program og likviditetsfaciliteten udgør overlappende positioner."

ii) Punkt 6 affattes således:

"6. Med forbehold af punkt 8 beregnes størrelsen af risikovægtede engagementer for en rated securitisationsposition eller gensecuritisationsposition ved at gange engagementets værdi med den risikovægt, der er henført til det kreditkvalitetstrin, som de kompetente myndigheder har bestemt, at kreditvurderingen er henført til i overensstemmelse med artikel 98 som anført i nedenstående tabel 1."

iii) Tabel 1 affattes således:

"Tabel 1

Kreditkvalitets- trin	1	2	3	4 (kreditvurde- ringer undtagen kortfristede)	Alle andre kreditkvalitetstrin
Securitisations- positioner	20 %	50 %	100 %	350 %	1 250 %
Gensecuritisa- tionspositioner	40 %	100 %	225 %	650 %	1 250 %"

iv) Tabel 2 udgår.

v) Punkt 46 affattes således:

"46. I henhold til den ratingbaserede metode beregnes den risikovægtede værdi af engagementet for en rated securitisationsposition eller gensecuritisationsposition ved at gange engagementets værdi med den risikovægtning, der er henført til det kreditkvalitetstrin, som de kompetente myndigheder har fastsat, at kreditvurderingen er henført til i overensstemmelse med artikel 98, som anført i tabel 4, multipliceret med 1,06."

vi) Tabel 4 affattes således:

"Tabel 4

Kreditkvalitetstrin		Securitisationspositioner			Gensecuritisationspositioner	
Kreditvurderinger undtagen kortfristede	Kortfristede kreditvurderinger	A	B	C	D	E
1	1	7 %	12 %	20 %	20 %	30 %
2		8 %	15 %	25 %	25 %	40 %
3		10%	18 %	35 %	35 %	50 %
4	2	12 %	20 %		40 %	65 %
5		20 %	35%		60 %	100 %
6		35 %	50 %		100 %	150 %
7	3	60 %	75 %		150 %	225 %
8		100 %			200 %	350 %
9		250 %			300 %	500 %
10		425 %			500 %	650 %
11		650 %			750 %	850 %
Alle andre og ikke-ratede		1 250 %"				

vii) Punkt 47 affattes således:

"47. Risikovægtene i kolonne C i tabel 4 anvendes, når securitisationspositionen ikke er en gensecuritisationsposition, og hvor det faktiske antal securitiserede engagementer er lavere end seks. For de resterende

securitisationspositioner, som ikke er gensecuritisationspositioner, anvendes vægtene i kolonne B, medmindre positionen befinder sig i den mest privilegerede tranche af en securitisation; i dette tilfælde anvendes kolonne A. For gensecuritisationspositionerne anvendes vægtene i kolonne E, medmindre positionen befinder sig i den mest privilegerede tranche af gensecuritisationen og ingen af de underliggende engagementer selv var gensecuritisationsengagementer; i dette tilfælde anvendes kolonne D. For at afgøre, hvorvidt en tranche er den mest privilegerede, er det ikke nødvendigt at tage hensyn til forfaldne beløb under kontrakter vedrørende rente- eller valutaderivater, forfaldne gebyrer eller tilsvarende betalinger."

viii) Punkt 48 udgår.

ix) Punkt 49 affattes således:

"49. Ved beregning af det faktiske antal securitiserede engagementer skal flere engagementer med samme debitor behandles som et enkelt engagement. Det faktiske antal engagementer beregnes som:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

hvor EAD_i udgør summen af engagementernes værdi for alle engagementer med den i 'ende debitor. Hvis den del af porteføljen, der er tilknyttet det største engagement, $C1$, er tilgængeligt, kan kreditinstituttet beregne N som $1/C1$."

x) Punkt 50 udgår.

xi) Punkt 52 affattes således:

"52. Med forbehold af punkt 58 og 59 skal risikovægten for en securitisationsposition beregnet efter tilsynsmetoden være den risikovægt, der anvendes i henhold til punkt 53. Dog må risikovægten ikke være lavere end 20 % for gensecuritisationspositioner og ikke lavere end 7 % for alle andre securitisationspositioner."

xii) Punkt 53, sjette afsnit, affattes således:

" N er det faktiske antal engagementer, som beregnes i henhold til punkt 49. Er der tale om gensecuritisationer, skal kreditinstituttet tage hensyn til antallet af securitisationsengagementer i puljen og ikke antallet af underliggende engagementer i den oprindelige pulje, hvorfra de underliggende securitisationsengagementer stammer."

4) I bilag XII, del 2, foretages følgende ændringer:

a) Punkt 9 og 10 affattes således:

"9. Kreditinstitutter, der beregner deres kapitalkrav i henhold til artikel 75, litra b) og c), skal offentliggøre disse krav særskilt for de enkelte risici, der henvises til i disse bestemmelser. Desuden offentliggøres kapitalkravet for den specifikke renterisiko i securitisationspositioner.

10. Følgende oplysninger skal angives af alle kreditinstitutter, der beregner deres kapitalkrav i henhold til bilag V til direktiv 2006/49/EF:

a) for hver af de omfattede delporteføljer:

- i) kendetegn for de anvendte modeller
 - ii) vedrørende kapitalkravet ved forøget risiko: de anvendte metoder og de målte risici ved hjælp af en intern model, herunder en beskrivelse af den fremgangsmåde, kreditinstituttet har anvendt til at fastlægge likviditetshorisoner, de metoder, der er anvendt til at foretage en kapitalvurdering, som er i overensstemmelse med den krævede pålidelighedsstandard, og de fremgangsmåder, der er anvendt til validering af modellen
 - iii) en beskrivelse af den stresstest, der er anvendt på delporteføljen
 - iv) en beskrivelse af den anvendte metode til efterfølgende kontrol og validering af nøjagtigheden og konsistensen i de interne modeller og modelleringsprocesser
- b) omfanget af den kompetente myndigheds godkendelse
 - c) redegørelse for omfang og metoder for overholdelse af kravene i bilag VII, del B, til direktiv 2006/49/EF
 - d) højeste, laveste og gennemsnitlige værdi af følgende:
 - i) de daglige value-at-risk-værdier i løbet af rapporteringsperioden og ved periodens slutning
 - ii) value-at-risk-værdierne i stresssituationer i løbet af rapporteringsperioden og ved periodens slutning
 - iii) kapitalkravet ved forøget risiko i løbet af rapporteringsperioden og ved periodens slutning
 - e) kapitalen til dækning af den forøgede risiko samt den vægtede gennemsnitlige likviditetshorizont for hver af de omfattede delporteføljer
 - f) en sammenligning mellem porteføljens daglige value-at-risk-slutværdi og ændringerne i porteføljens slutværdi efter den næstfølgende arbejdsdag sammen med en analyse af eventuelle vigtige overskridelser i rapporteringsperioden."

b) Punkt 14 affattes således:

"14. Kreditinstitutter, der beregner størrelsen af de risikovægtede engagementer i henhold til artikel 94-101, eller kapitalkravene i overensstemmelse med punkt 16a i bilag I til direktiv 2006/49/EF offentliggør følgende oplysninger om nødvendigt separat for positioner i og uden for handelsbeholdningen:

- a) en beskrivelse af kreditinstituttets målsætninger vedrørende securitisationsaktiviteter
- b) arten af andre risici, herunder den likviditetsrisiko, der er forbundet med securitiserede aktiver
- c) arten af risici, der er forbundet med de underliggende securitisationspositioners rangorden, og med de aktiver, der ligger til grund for disse securitisationspositioner, som erhverves og beholdes i forbindelse med gensecuritiseringer
- d) kreditinstituttets forskellige roller i securitisationsprocessen

- e) en angivelse af graden af kreditinstituttets involvering i hver af disse
- f) en beskrivelse af kreditinstituttets procedurer til overvågning af ændringer i de kredit- og markedsrisici, der er forbundet med securitisationsengagementer, herunder en beskrivelse af, hvordan udviklingen i de underliggende aktiver påvirker securitisationsengagementer og en beskrivelse af, hvordan disse procedurer adskiller sig fra gensecuritisationsengagementerne
- g) en beskrivelse af kreditinstituttets politik for anvendelse af risikoafdækning og ufinansieret risikoafdækning for at reducere risiciene i forbindelse med ikke-afhængede securitisations- og gensecuritisationsengagementer, herunder angivelse af vigtigste afdækningsmodparter efter relevant risikoeksponeringsart
- h) metoderne til beregning af størrelsen af de risikovægtede engagementer, som kreditinstituttet anvender i forbindelse med sine securitisationsaktiviteter, herunder de typer securitisationsengagementer, hvortil de enkelte metoder anvendes
- i) de typer SSPE, som kreditinstituttet i egenskab af organiserende kreditinstitut anvender til securitisation af engagementer med tredjeparter, herunder hvorvidt og i hvilken form og i hvilket omfang kreditinstituttet har engagementer med disse SSPE, både balanceførte og ikke-balanceførte engagementer
- j) en oversigt over kreditinstituttets regnskabspraksis vedrørende securitisationsaktiviteter, herunder:
 - i) hvorvidt transaktionerne behandles som salg eller finansiering
 - ii) registrering af gevinster ved salg
 - iii) metoder og centrale forudsætninger og datainput til værdiansættelse af securitisationspositioner
 - iv) behandlingen af syntetiske securitisationspositioner, hvis dette ikke indgår i anden regnskabspraksis
 - v) hvordan aktiver, der afventer securitisation, værdiansættes, og hvorvidt de bogføres i eller uden for kreditinstitutternes handelsbeholdning
 - vi) praksis ved registrering af passiver på balancen for arrangementer, som kan nødvendiggøre, at kreditinstituttet yder finansiel støtte til securitiserede aktiver
- k) navne på de ECAI'er, der anvendes i forbindelse med securitisationspositioner, og de typer engagementer, som de enkelte institutter benyttes til
- l) hvis det er relevant, en beskrivelse af den interne vurderingsmetode som omhandlet i bilag IX, del 4, herunder strukturen i den interne vurderingsprocedure og relationen mellem den interne vurdering og eksterne ratings, anvendelse af intern vurdering til andre formål end til beregning af egenkapitalen, kontrolmekanismerne til den interne vurderingsprocedure og redegørelse for uafhængighed, ansvarlighed og gennemgang af den interne vurderingsprocedure; engagementstyper, hvortil den interne vurderingsprocedure anvendes og de stressfaktorer,

der benyttes til at bestemme forbedringen af kreditkvaliteten, opdelt efter engagementstype

- m) en forklaring af væsentlige ændringer i de kvantitative oplysninger i litra i)-l) siden sidste rapporteringsperiode
- n) særskilt for positioner i og uden for handelsbeholdningen gives følgende oplysninger opdelt efter engagementstype:
 - i) de samlede udestående engagementer, som er securitiseret af kreditinstituttet opdelt i traditionelle og syntetiske securitisations og securitisations, for hvilke kreditinstituttet kun fungerer som organiserende kreditinstitut
 - ii) det samlede beløb for balanceførte ikke-afhændede eller erhvervede securitisationsengagementer og ikke-balanceførte securitisationsengagementer
 - iii) det samlede beløb for aktiver, der afventer securitisation
 - iv) for securitisationsfaciliteter med mulighed for førtidsindfrielse summen af udnyttede engagementer for henholdsvis sælgerens og investorernes kapitalinteresser, kreditinstituttets samlede kapitalkrav vedrørende dets ikke-afhændede (sælgers) andele af de udnyttede saldi og uudnyttede kreditlinjer og kreditinstituttets samlede egenkapitalkrav vedrørende investorernes andele af de udnyttede saldi og uudnyttede kreditlinjer
 - v) størrelsen af securitisationsengagementer, som fratrækkes egenkapitalen eller tillægges en risikovægt på 1 250 %
 - vi) en oversigt over de aktuelle års securitisationsaktiviteter, herunder størrelsen af securitiserede engagementer og registrerede gevinster eller tab ved salg
- o) særskilt for positioner i og uden for handelsbeholdningen gives følgende oplysninger:
 - i) det samlede beløb for ikke-afhændede eller erhvervede securitisationspositioner og de tilhørende kapitalkrav, opdelt i securitisationsengagementer og gensecuritisationsengagementer og yderligere opdelt i et meningsfyldt antal risikovægtningssgrupper eller kapitalkravssgrupper for hver af de anvendte kapitalkravsmetoder
 - ii) det samlede beløb for ikke-afhændede eller erhvervede gensecuritisationsengagementer opdelt efter eksponeringen før og efter risikoafdækning/forsikring og eksponeringen over for garantistillere opdelt efter den kreditværdighedskategori, garantistilleren tilhører, eller garantistillerens navn
- p) for engagementer uden for handelsbeholdningen og for engagementer, der er securitiseret af kreditinstituttet, beløbet for nedskrevne og forfaldne securitiserede fordringer samt kreditinstituttets registrerede tab i løbet af den aktuelle periode begge opdelt efter engagementstype
- q) for engagementer i handelsbeholdningen de samlede udestående engagementer, som er securitiseret af kreditinstituttet, og som er omfattet

af et kapitalkrav for markedsrisikoen og opdelt efter traditionelle og syntetiske securitisationer og efter engagementstype."

c) Som punkt 15 indsættes:

"15. Kreditinstitutterne offentliggør følgende oplysninger om deres aflønningspolitik og -praksis for de kategorier af medarbejdere, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil:

- a) oplysninger om beslutningsprocessen i forbindelse med fastlæggelsen af aflønningspolitikken, herunder oplysninger om sammensætningen af et eventuelt løn- og vederlagsudvalg og om dettes mandat, navnet på eksterne eksperter, som er blevet konsulteret med henblik på fastlæggelsen af aflønningspolitikken, og de relevante berørte parter rolle
- b) oplysninger om sammenhængen mellem løn og resultater
- c) oplysninger om, hvilke kriterier der lægges til grund for resultatmålinger og risikojusteringer
- d) oplysninger om, hvilke resultatkræterier der lægges til grund for tildeling af rettigheder til aktier, optioner eller variable lønkomponenter
- e) de vigtigste parametre og begrundelser for bonusordninger og andre ikke-pekuniære fordele."

BILAG II

I bilag I, II, V og VII til direktiv 2006/49/EF foretages følgende ændringer:

1) I bilag I foretages følgende ændringer:

a) I punkt 14 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit affattes således:

"14. Instituttet fordeler sine nettopositioner i handelsbeholdningen i instrumenter, som ikke er securitisationspositioner, som beregnet i henhold til punkt 1 på de relevante kategorier i tabel 1 på grundlag af udsteder/debitor, ekstern eller intern kreditvurdering og restløbetid og multiplicerer dem med de i tabellen anførte vægte. Instituttet adderer sine vægtede positioner, der fremkommer ved anvendelse af nærværende punkt og punkt 16a (uanset om de er lange eller korte) for at beregne, hvilket kapitalgrundlag der kræves for at dække den specifikke risiko."

ii) Fjerde afsnit udgår.

b) Følgende indsættes som punkt 16a:

"16a. Instituttet beregner kapitalkravet for sine nettopositioner i handelsbeholdningen i instrumenter, som er securitisationspositioner, på følgende måde:

a) for securitisationspositioner, som ville være omfattet af standardmetoden for kreditrisiko for samme instituts engagementer uden for handelsbeholdningen, 8 % af de risikovægtede engagementer beregnet efter standardmetoden, jf. del 4 i bilag IX til direktiv 2006/48/EF

b) for securitisationspositioner, som ville være omfattet af den interne ratingbaserede metode for samme instituts engagementer uden for handelsbeholdningen, 8 % af de risikovægtede engagementer beregnet efter den interne ratingbaserede metode, jf. del 4 i bilag IX til direktiv 2006/48/EF. Under forudsætning af tilsynsmyndighedernes godkendelse kan tilsynsmetoden anvendes af institutter, som ikke er engagementsleverende, og som kan anvende den til de samme securitisationspositioner uden for handelsbeholdningen. Hvis det er relevant, udarbejdes estimater af PD og LGD til brug for tilsynsmetoden i henhold til bestemmelserne i artikel 84-89 i direktiv 2006/48/EF eller på basis af metoden i punkt 5a i bilag V under forudsætning af tilsynsmyndighedernes godkendelse

c) for gensecuritisationspositioner, som ville få tildelt en risikovægt på 1 250 % i henhold til artikel 122b, stk. 1, i direktiv 2006/48/EF, hvis de var uden for samme instituts handelsbeholdning, uanset litra a) og b), 8 % af værdien af det risikovægtede engagement i henhold til samme artikel."

c) Punkt 34 affattes således:

"34. Instituttet adderer alle sine lange nettopositioner og alle sine korte nettopositioner i henhold til punkt 1. Instituttet beregner kapitalkravet til dækning af den specifikke risiko som 8% af sin samlede bruttoposition."

- d) Punkt 35 udgår.
- 2) Bilag II, punkt 7, andet afsnit, affattes således:
- "Hvis der imidlertid er tale om en credit default swap, kan et institut, som på grund denne swap påtager sig et langsigtet engagement i det underliggende værdipapir, anvende en sats på 0 % for det potentielle fremtidige kreditengagement, medmindre denne "credit default swap" er omfattet af slutafregning i tilfælde af insolvens i den enhed, hvis engagement som følge af swappen udgør en kort position i det underliggende værdipapir, selv om det underliggende værdipapir ikke er blevet misligholdt, i hvilket tilfælde tallet for det potentielle fremtidige kreditengagement begrænses til de præmier, som en enhed endnu ikke har betalt til instituttet."
- 3) I bilag V foretages følgende ændringer:
- a) Punkt 1 affattes således:
- "1. De kompetente myndigheder giver på de betingelser, der er fastsat i dette bilag, institutter bemyndigelse til at beregne deres kapitalkrav for positionsrisiko, valutarisiko og/eller råvarerisiko efter deres egne interne risikostyringsmodeller i stedet for eller i kombination med de metoder, der er beskrevet i bilag I, III og IV. I hvert enkelt tilfælde kræves de kompetente myndigheders udtrykkelige anerkendelse af brugen af disse modeller i kapitaldækningsøjemed."
- b) Punkt 4, andet afsnit, affattes således:
- "De kompetente myndigheder skal undersøge, om instituttet kan udføre "back-testing" på grundlag af faktiske og hypotetiske ændringer i porteføljeværdien. Back-testing på grundlag af hypotetiske ændringer i porteføljeværdien udføres ved at sammenholde porteføljens daglige slutværdi og under antagelse af uændrede positioner med dens værdi ved slutningen af den efterfølgende dag. De kompetente myndigheder skal kræve, at institutterne træffer passende foranstaltninger med henblik på at forbedre deres back-testing-program, hvis det anses for mangelfuldt. Som minimum skal de kompetente myndigheder kræve, at kreditinstitutterne foretager back-testing baseret på resultatet af den hypotetiske handel (dvs. ud fra de ændringer i porteføljeværdien, der vil opstå, hvis de daglige slutpositioner forbliver uændrede)."
- c) Punkt 5 affattes således:
- "5. Ved beregning af kapitalkravene for den specifikke risiko ved handlede gælds- og aktiepositioner skal de kompetente myndigheder anerkende, at et institut bruger sin interne model, hvis denne interne model ikke blot opfylder betingelserne i den resterende del af dette bilag, men også opfylder følgende betingelser:
- a) forklarer porteføljens historiske prisudvikling
 - b) tager højde for koncentrationen udtrykt i størrelse og ændringer i porteføljesammensætningen
 - c) er robust over for ændringer i forudsætninger
 - d) valideres gennem back-testing, som tager sigte på at vurdere, om der præcist tages højde for den specifikke risiko. Hvis de kompetente myndigheder tillader, at der gennemføres en sådan

back-testing på grundlag af relevante underporteføljer, skal disse vælges på konsekvent vis.

- e) tager højde for navnerelateret basisrisiko. Dette vil sige, at institutterne skal godtgøre, at den interne model er følsom over for væsentlige idiosynkratiske forskelle mellem tilsvarende, men ikke identiske positioner
- f) tager højde for risikoen for uforudsete begivenheder.

Instituttets interne model skal bygge på en konservativ vurdering af risikoen ved mindre likvide positioner og positioner med begrænset prisgennemsigtighed i forhold til realistiske markedsscenarier. Den interne model skal desuden svare til de minimumsstandarder, der gælder på dataområdet. De tilnærmede værdier skal være tilstrækkeligt konservative og kun anvendes, såfremt de foreliggende data er utilstrækkelige eller ikke afspejler en positions eller porteføljes reelle volatilitet.

Når instituttet på grundlag af en intern model skal opgøre sit kapitalbehov til dækning af den specifikke risiko, kan det udelade de positioner, for hvilke det opfylder kapitalkravet for positionsrisici i henhold til punkt 16a i bilag I.

Institutterne skal benytte sig af de teknikker og bedste praksis, der løbende udvikles."

- d) Følgende indsættes som punkt 5a-5k:

"5a. Institutter, som er omfattet af punkt 5 vedrørende handlede gældsinstrumenter, skal have en strategi, der gør det muligt ved beregning af deres kapitalkrav at medregne misligholdelses- og migrationsrisici i forbindelse med deres positioner i handelsbeholdningen, der skal lægges til de risici, som er medregnet i deres value-at-risk, jf. kravene i punkt 5. Instituttet skal dokumentere, at dets strategi opfylder pålidelighedsstandarder svarende til strategien i artikel 84-89 i direktiv 2006/48/EF, under antagelse af et forudsat konstant risikoniveau, og at den om nødvendigt bliver tilpasset for at tage højde for konsekvenserne af likviditet, koncentrationer, risikoafdækning og optionselementer.

Anvendelsesområde

5b. Strategien til medregning af forøgede misligholdelses- og migrationsrisici, skal omfatte alle positioner, der er underlagt et kapitalkrav for en specifik renterisiko, men ikke de positioner, som er omfattet af den særlige behandling i punkt 16a i bilag I. Instituttet kan under forudsætning af tilsynsmyndighedernes godkendelse vælge konsekvent at inkludere alle positioner med noterede aktier og positioner med derivater baseret på noterede aktier, såfremt dette er i overensstemmelse med den måde, hvorpå banken internt måler og styrer risici. Strategien skal tage højde for virkningen af korrelationen mellem misligholdelses- og migrationshændelser, men derimod ikke virkningen af diversificeringen mellem på den ene side misligholdelses- og migrationshændelser og på den anden side andre markedsrisikofaktorer.

Parametre

- 5c. Strategien til medregning af de forøgede risici skal måle de tab, der opstår som følge af misligholdelse og migration mellem interne eller eksterne ratings med et 99,9 % konfidensinterval for en periode på et år.

Korrelationsestimater skal understøttes af en analyse af objektive data med velfungerende standarder. Strategien, der skal tage højde for de forøgede risici, skal i tilstrækkelig grad afspejle udstederkoncentrationen. En sådan koncentration, som kan opstå inden for og på tværs af produktklasser i stresssituationer, skal der også være taget højde for.

Strategien baseres på forudsætningen om et konstant risikoniveau over en kapitalperiode på et år, hvilket indebærer, at bestemte individuelle positioner eller grupper af positioner i handelsbeholdningen, som i løbet af likviditetshorizonten har været udsat for misligholdelser eller migrationer, ved periodens udløb føres tilbage til det oprindelige risikoniveau. Alternativt kan et institut vælge, at en position forudsættes konstant for en etårig periode.

- 5d. Likviditetshorisonter fastsættes efter den tid, der medgår til salg af positionen eller afdækning af alle væsentlige prisrisici i stresssituationer, idet der tages særlig hensyn til positionens størrelse. Likviditetshorisonter skal afspejle faktisk praksis og faktiske erfaringer i perioder med både systematiske og idiosynkratiske stresssituationer. Likviditetshorisonter skal måles på grundlag af konservative skøn og skal være tilstrækkelig lange, således at salget eller afdækningen i sig selv ikke væsentligt kan påvirke den pris, hvortil salget eller afdækning foretages.

Ved fastsættelsen af en passende likviditetshorizont for en position eller gruppe af positioner gælder en minimumsgrænse på tre måneder.

Ved fastsættelsen af en passende likviditetshorizont for en position eller gruppe af positioner tages der højde for et instituts interne praksis vedrørende værdiansættelsesjusteringer og behandlingen af statiske positioner. Når et institut fastsætter likviditetshorisonter for grupper af positioner frem for individuelle positioner, skal kriterierne for grupper af positioner defineres på en måde, der meningsfuldt afspejler likviditetsforskellene. Likviditetshorisonterne for koncentrerede positioner skal være længere, eftersom det kræver længere tid at afvikle sådanne positioner. Likviditetshorizonten for et "securitisation warehouse" skal afspejle den tid, der medgår til at opbygge, sælge og securitisere aktiverne eller afdække væsentlige risikofaktorer under stressede markedsforhold.

- 5e. Der kan anvendes risikoafdækning i et instituts strategi til medregning af forøgede misligholdelses- og migrationsrisici. Positioner kan modregnes, når lange og korte positioner referer til samme finansielle instrument. Afdæknings- eller diversificeringsvirkninger af lange og korte positioner med forskellige instrumenter eller værdipapirer med samme debitor samt lange og korte positioner med forskellige udstedere kan i nogle tilfælde kun indregnes ved at modelberegne lange og korte positioner brutto i de forskellige instrumenter. Institutterne skal tage højde for væsentlige risici, som måtte opstå i intervallet mellem afdækningens løbetid og likviditetshorizonten og potentialet for væsentlige basisrisici i afdækningsstrategierne efter produkt, rangorden i kapitalstrukturen, intern eller ekstern rating, løbetid, emissionstidspunkt og andre forskelle mellem instrumenterne. Et institut skal kun tage højde for en afdækning,

hvis den kan opretholdes, selv om debitor nærmer sig en kredithændelse eller anden hændelse.

For positioner i handelsbeholdningen, som afdækkes via dynamiske afdækningsstrategier, kan tilbagejustering af afdækningen inden for den afdækkede positions likviditetshorisont indregnes, såfremt instituttet i) vælger at modelberegne tilbagejusteringen af afdækningen ensartet for den relevante gruppe positioner i handelsbeholdningen, ii) påviser, at indregningen af de tilbagejusterede tal forbedrer risikomålingen og iii) påviser, at markederne for de instrumenter, der anvendes til afdækning, er tilstrækkeligt likvide til at sikre, at denne tilbagejustering også kan foretages i stresssituationer. Eventuelle restrisici, der følger af de dynamiske afdækningsstrategier, skal indregnes i kapitalkravet.

5f. Strategien til medregning af de forøgede misligholdelses- og migrationsrisici skal tage højde for den ikke-lineære virkning af optioner, strukturerede kreditderivater og andre positioner med væsentlig ikke-lineær udvikling i forhold til prisudsving. Instituttet skal også tage behørigt hensyn til omfanget af den modelrisiko, der er forbundet med værdiansættelse og estimering af prisrisici i forbindelse med sådanne produkter.

5g. Strategien til medregning af forøgede misligholdelses- og migrationsrisici skal være baseret på objektive data.

Validering

5h. Som led i den uafhængige gennemgang af institutternes risikomålingssystem og valideringen af deres interne modeller som krævet i dette bilag skal de med henblik på strategien, der skal tage højde for de forøgede misligholdelses- og migrationsrisici, især:

- i) sikre, at deres modelmetode til korrelationer og prisudsving er egnet til deres portefølje, bl.a. hvad angår valg og vægtning af deres systematiske risikofaktorer
- ii) gennemføre en række stresstest, herunder sensitivitetsanalyser og scenarieanalyser, til vurdering af metodens kvalitative og kvantitative egenskaber især med hensyn til behandlingen af koncentrationer. Disse test skal ikke være begrænset til historiske erfaringer
- iii) anvende passende kvantitativ validering med de relevante interne modelbenchmarks.

Strategien til medregning af forøgede risici skal være i overensstemmelse med instituttets interne risikostyringsmetoder til identificering, måling og styring af handelsrisici.

Dokumentation

5i. Et institut skal fremlægge dokumentation for den strategi, den anvender til medregning af den forøgede misligholdelses- og migrationsrisiko, således at dets korrelations- og modelantagelser er synlige for de kompetente myndigheder.

Interne metoder baseret på forskellige parametre

- 5j. Hvis instituttet anvender en strategi til medregning af de forøgede misligholdelses- og migrationsrisici, som ikke opfylder kravene i dette punkt, men som er konsistent med instituttets interne metodologier til identificering, måling og styring af risici, skal det kunne påvise, at det kapitalkrav, som er beregnet på grundlag dets metode, er mindst lige så højt, som var det baseret på en metode, der er i fuld overensstemmelse med kravet i dette punkt. De kompetente myndigheder skal mindst en gang om året kontrollere, at kravene i foregående punktum er overholdt. Det Europæiske Banktilsynsudvalg overvåger de forskellige former for praksis og fastsætter retningslinjer, som skal sikre ensartede konkurrencevilkår.

Beregningshyppighed

- 5k. Et institut skal mindst hver uge beregne de forøgede risici ved hjælp af strategien til dette formål."
- e) Punkt 7 affattes således:
- "7. Ved anvendelse af punkt 10b, litra a) og b), multipliceres resultatet af instituttets egen beregning med en faktor (m_+) på mindst 3."
- f) Punkt 8, første afsnit, affattes således:
- "Med henblik på punkt 10b, litra a) og b), forhøjes multiplikationsfaktoren (m_+) med en "plusfaktor" på mellem 0 og 1 i overensstemmelse med tabel 1, alt afhængigt af antallet af overskridelser for de seneste 250 arbejdsdage, der er konstateret ved instituttets back-testing af value-at-risk-målingen som omhandlet i punkt 10. De kompetente myndigheder kræver, at institutterne beregner overskridelser ensartet ved back-testing på grundlag af hypotetiske ændringer i porteføljeværdien. En overskridelse er en daglig ændring i porteføljeværdien, der overstiger den hermed forbundne daglige potentielle risiko, der er beregnet ved hjælp af instituttets model. Med henblik på at fastsætte plusfaktoren fastslås antallet af overskridelser mindst hvert kvartal."
- g) Punkt 9 udgår.
- h) I punkt 10 foretages følgende ændringer:
- i) Litra c) affattes således:
- "c) en ihændehaverperiode på 10 dage".
- ii) Litra e) affattes således:
- "e) månedlig ajourføring af datasættene."
- i) Følgende indsættes som punkt 10a og 10b:
- "10a. Desuden skal instituttet beregne en value-at-risk i stresssituationer baseret på den aktuelle porteføljes value-at-risk-værdi beregnet på grundlag af ihændehaverperioden på 10 dage ved et 99 % ensidigt konfidensinterval, hvor input i value-at-risk-modellen er kalibreret efter historiske data fra perioder med væsentlig finansiell stress, som er relevant for instituttets portefølje. Valget af sådanne historiske data skal hvert år kontrolleres og godkendes af de kompetente myndigheder. Det Europæiske Banktilsynsudvalg overvåger de forskellige former for praksis på dette område og fastsætter retningslinjer, som

skal sikre ensartede forhold. Institutterne skal mindst hver uge beregne value-at-risk i stresssituationer.

10b. Hvert institut skal dagligt opfylde et kapitalkrav, der svarer til summen af følgende værdier:

a) den højeste værdi af 1) den foregående dags value-at-risk-værdi opgjort efter punkt 10 (VaR_{t-1}) og 2) et gennemsnit af de daglige value-at-risk-værdier opgjort efter punkt 10 for hver af de foregående 60 arbejdsdage (VaR_{avg}) multipliceret med multiplikationsfaktoren (m₊)

plus

b) den højeste værdi af 1) det senest tilgængelige tal for value-at-risk i stresssituationer opgjort efter punkt 10a (sVaR_{t-1}) og 2) et gennemsnit af tallene for value-at-risk i stresssituationer beregnet på den måde og med den hyppighed, som er angivet i punkt 10a for de foregående 60 arbejdsdage (sVaR_{avg}) multipliceret med multiplikationsfaktoren (m₊)

plus

c) summen af dets vægtede positioner (uanset om de er lange eller korte), der fremkommer ved anvendelse af punkt 16a i bilag I

plus

d) den højeste værdi af instituttets seneste måling og instituttets gennemsnitlige måling for en 12 ugers periode af den forøgede misligholdelses- og migrationsrisiko, jf. punkt 5a."

j) Punkt 12, første afsnit, affattes således:

"Risikomodelen skal tage højde for et tilstrækkeligt stort antal risikofaktorer afhængigt af instituttets aktivitetsgrad på de respektive markeder. Indgår der en risikofaktor i instituttets prisfastsættelsesmodel, men ikke i risikomålingsmodellen, skal instituttet kunne begrunde dette over for den kompetente myndighed. Desuden skal risikomålingsmodellen tage højde for optioners og andre produkters ikke-lineære karakter samt korrelationsrisikoen og basisrisikoen. Når der anvendes indikatorer for risikofaktorer, skal der tidligere være opnået gode resultater vedrørende de positioner, der reelt indehaves. Desuden gælder følgende for de enkelte risikotyper:"

4) I bilag VII, del B, foretages følgende ændringer:

a) Punkt 2, litra a), affattes således:

"a) dokumenterede politikker og procedurer for værdiansættelsesprocessen. Dette omfatter et klart defineret ansvar for de forskellige områder, der indgår i fastlæggelsen af værdiansættelsen, markedsinformationskilderne og gennemgangen af deres hensigtsmæssighed, retningslinjer for anvendelse af ikke-observerbare data, der svarer til instituttets antagelser af, hvilke elementer markedsdeltagerne vil lægge til grund for fastsættelse af prisen for positionen, hyppigheden af uafhængige værdiansættelser, tidspunktet for slutkurser, procedurer for værdiansættelsesjusteringer, verificering ved månedsafslutning og ad hoc-verificeringsprocedurer".

b) Punkt 3 affattes således:

"3. Institutterne opgør deres positioner til markedsværdi, når det er muligt. Opgørelse til markedsværdi ("marking to market") er som minimum en daglig værdiansættelse af positionerne til let tilgængelige slutkurser fra uafhængige kilder. Heraf kan nævnes vekselkurser, skærmskurser eller noteringer fra flere, uafhængige og velrenommerede mæglere."

c) Punkt 5 affattes således:

"5. Hvis det ikke er muligt at foretage opgørelse til markedsværdi, skal institutterne konservativt opgøre deres positioner/porteføljer til modelværdi ("marking to model"), før de gennemfører kapitalbehandling af handelsbeholdningen. Opgørelse til modelværdi defineres som en værdiansættelse, der skal benchmarkes, ekstrapoleres eller på anden vis beregnes ud fra et markedsinput."

d) Punkt 6, litra a), affattes således:

a) ledelsen skal være klar over, hvilke elementer i handelsbeholdningen eller andre positioner til fair value der opgøres efter en model, og skal forstå, i hvor høj grad dette skaber usikkerhed i opgørelsen af virksomhedens risiko/resultater"

e) Punkt 8 og 9 affattes således:

"Værdiansættelsesjusteringer

8. Institutterne fastlægger og opretholder procedurer med henblik på at overveje værdiansættelsesjusteringer.

Generelle standarder

9. De kompetente myndigheder kræver, at følgende værdiansættelsesjusteringer overvejes formelt: ikke optjente kreditspreads, opgørelsesudgifter, operationelle risici, tidlig afslutning, investerings- og finansieringsudgifter, fremtidige administrationsudgifter og modelrisiko, hvor dette måtte være relevant."

f) Punkt 11-15 affattes således:

"11. Institutterne fastlægger og opretholder procedurer til justering af den aktuelle værdiansættelse af mindre likvide positioner. Justeringerne skal om nødvendigt foretages ud over eventuelle værdireguleringer i forbindelse med regnskabsaflæggelse og være således konstrueret, at de afspejler positionens illikvide karakter. Som led i disse procedurer skal institutterne overveje en række faktorer, når de skal afgøre, om en værdiansættelsesjustering er nødvendig for mindre likvide positioner. Blandt disse faktorer indgår den tid, det tager at sikre positionen/risici inden for positionen, volatiliteten og spread mellem tilbud/udbud, om der findes markedsnoteeringer (antal og identitet for market makers) samt omsætningsvolumenets volatilitet og gennemsnitlige størrelse, herunder omsætningen i forbindelse med markedsstress, markeds-koncentrationer, positionernes aldersfordeling, i hvilken udstrækning værdiansættelsen sker ved opgørelse til modelværdi og betydningen af andre modelrisici.

12. Hvis der anvendes værdiansættelser fra tredjemand, eller der foretages opgørelse til modelværdi, skal institutterne overveje, om der skal foretages en

værdiansættelsesjustering. Derudover skal institutterne overveje behovet for at justere mindre likvide positioner, og de skal løbende undersøge, om det fortsat er hensigtsmæssigt.

13. Hvis værdiansættelsesjusteringer giver anledning til væsentlige tab inden for det aktuelle regnskabsår, skal de fratrækkes instituttets kerneegenkapital i henhold til artikel 57, litra k), i direktiv 2006/48/EF.

14. Øvrige indtægter/tab, som skyldes værdiansættelsesjusteringer, skal indgå i beregningen af "nettohandelsbeholdningsfortjenesten", som nævnes i artikel 13, stk. 2, og tillægges/fratrækkes den supplerende egenkapital, som kan dække markedsrisici i henhold til sådanne bestemmelser.

15. Værdiansættelsesjusteringer, som overstiger de justeringer, der foretages i henhold til de regnskabsregler, instituttet er omfattet af, behandles efter punkt 13, hvis de medfører større tab, og ellers efter punkt 14."